

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀφορῶσα εἰς τὸ πολλὸν ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 9 Μαΐου 1902.

Περιχαρεῖς οἱ Βούλγαροι ὑπουργοὶ κατέλιπον τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ ταῖς μεγάλας τιμαῖς, ἃς ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν Ἐξάρχον τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι τοῦ πνευματικοῦ τῶν τούτου ἀρχηγοῦ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος. Ἀντὶ τῶν παρασῆμων καὶ τῶν χαριτοβούτων μειδιᾶντων, δι' ὧν ἐδεξιώθη αὐτοὺς, ἔκλινον αὐτοὶ τὴν κεφαλὴν εἰς ἐδαφίαν προσκύνημα ἀνυμνούντες τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἀπολαύουν οἱ ἐν Τουρκίᾳ λαοί. Τώρα εὐρίσκονται ἐν Σόφίᾳ, ὅθεν τὰ μὲν ἐπίσημα ὄργανα θὰ τινίσωσι παιδνας θριάμβου τῆς βουλγαρικῆς διπλωματίας, τὰ δὲ τοῦ βουλγαρικοῦ κοιμητάτου, τοῦ ἐπισήμου τούτου ὑποκαταστήματος τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐξαρχίας θὰ υβρίζωσι καὶ τὰ δύο μέρη, καὶ τοὺς Βουλγάρους ὑπουργούς, οἵτινες ἐπέστρεψαν χωρὶς νὰ κομίσωσιν ἐλευθερίαν τὴν Μακεδονίαν, καὶ τὸν Σουλτάνον, οὗ ὁ στρατὸς ἀμείλικτον ἤρχισε καταδίωξιν κατὰ τῶν δολοφόνων λωποδυτῶν τοῦ Σαράφωφ καὶ Σαῖ.

Ἡ βουλγαρικὴ διπλωματία εἶναι θεὰ τρισυπόστατος, τέρως μᾶλλον χιμαιρικόν, οὗ αἱ κεφαλαὶ τούλαχιστον ἐξηκριβώθησαν, ὅτι ἀνέρχονται εἰς τρεῖς, τὴν κυβέρνησιν, τὸ κοιμητάτον καὶ τὸν ἐπευλογοῦντα τὰ λαμπρὰ τούτων κατορθώματα Ἐξάρχον.

Μάτην ἀρνοῦνται τὴν καταγωγὴν τῶν οἱ Βούλγαροι. Μόνῃ ἡ τῶν εἰκοσι καὶ τεσσάρων ἐτῶν τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου διπλωματία θὰ ἤρκει νὰ καταδείξῃ αὐτοὺς γνήσιον λαὸν τῆς Ἀσίας, πράγματι δὲ ἐν τῇ πανουργίᾳ, ἐν τῇ διπλῇ ἐκείνῃ καὶ ἀλλεπαλλήλῳ ἐκ περιτροπῆς χρήσει τοῦ μειδιήματος καὶ τῆς ἀπειλῆς, τῆς μέχρι εὐτελείας κολακείας καὶ τῆς ἐκφοβήσεως, οὐδένα τὸν ἐφάμιλλον ἔσχον ποτὲ οἱ Βούλγαροι ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς γείτονας λαούς.

Πιστοτάτην ἀντιγραφὴν νομίζει τις ὅτι βλέπει σήμερον τῶν τελευμένων ἄλλοτε πρὸς τὸ Βυζάντιον. Τὴν ὑστεραίαν σχεδὸν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γονατιστοὶ ἐξελέλκοντο τὴν προστασίαν καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν Βυζαντίῳ αὐτοκρατορος, οὗ νικηφόροι οἱ στρατοὶ διήλυνον τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ Δεβελτοῦ μέχρι Δορυστόλου, ἀνεφαίνοντο ἀπειλητικοί, ἀφ' οὗ ἐν τῷ μεταξὺ ἐδῆλουν καὶ ἐρήμωνον αἰμαλῶτιζοντες καὶ λεηλατοῦντες πᾶσαν ἑλληνικὴν, ἐξ ἧς διήλθον, χώραν, πρὸ τῶν τειγῶν τοῦ Βυζαντίου, ἅμα ἐνόμιζον κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀρπακτικῶν αὐτῶν ὁρέξεων.

Τίς ἐκ τῶν μελετησάντων τὴν σύγγρονον ἱστορίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπισκοπικῶν ἐν Μακεδονίᾳ βερατικῶν δὲν βλέπει πᾶς αὐτὰς μεθόδους, τὴν αὐτὴν ἀπιστίαν, τὸ αὐτὸ διπρόσωπον;

Ἡ ἱστορία κεῖται μάρτυς ἀψευδής, ὅτι τὰ τεχνάσματα ταῦτα ἐπέτυχον. Ἐκ τῶν πολλῶν νύμων βαρβάρων λαῶν, οἵτινες ἐπέδραμον τὴν πάντοθεν πολεμουμένην ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν, αὐτοὶ μόνον κατώρθωσαν νὰ ἐσφηνωθῶσι μονίμως μεταξὺ Δουναβίου καὶ Αἰμοῦ, ἐκεῖθεν δ' ὡς ἀπὸ ὁρμητηρίου δὲ ἐξαπλωθῶσι ἀφῆντες ἴχνη κατὰ τὰς περιοδικὰς ἐπιδρομὰς καὶ ἐν τοῖς ὑστερίοις χρόνοις ὡς χειρώναντες γεωργοὶ τῶν Ἑλλήνων πρῶτα γαιοκτητῶν καὶ εἶτα τῶν Τούρκων εἰς τὰ βόρεια τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ἅτινα εἶχον φροντίσει προηγούμενος τελείως νὰ ἐρημώσωσιν.

Δὲν φιλοδοξοῦμεν, οὐδὲ προτρέπομεν τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς τῆς διαγωγῆς ταύτης τὴν μίμησιν. Ἐξῆσαμεν, δόξα τῷ Θεῷ, ἐπὶ πολλὰς χιλιετηρίδας, πίπτοντες μὲν πολλὰκις, ἀλλ' ὅχι ἀτιμαζόμενοι, ἀνορθούμενοι καὶ δοξαζόμενοι, ἀλλ' ὅχι διὰ δόλου.

Ἄλλο εἶναι τὸ ἡμέτερον καθῆκον. Παρὰ τὴν αἰσιοδοσίαν τοῦ ἡμετέρου ἐν Κωνσταντινὸς ἀνταποκριτοῦ φρονούντος, ὅτι οὐδὲν κατωρθώθη πλέον τῶν πομπῶν καὶ τῶν πανηγύρεων τῶν ἐκ πάσης γῆς συρρεσάντων ἐν Κωνσταντινὸς ἐπισήμων τε καὶ μὴ Βουλγάρων, τὰ πράγματα βασιμούς γεγῶσιν ὑποφίας, ὅτι κενοὶ τὰς χεῖρας δὲν ἀπῆλθον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἱ Βούλγαροι πολιτικοί. Ἡ στάσις τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῶν κηδεμονίας, δι-

κὴν Μεριστοφελούς καγχάζοντος εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς ἐπὶ τοῖς γενομένοις, προδίδει εἰς τοὺς δυναμένους νὰ βλέπωσιν, ὅτι τὸ κατορθώμα τῆς αἰφνιδίας καὶ ἀπροσδόκητου διαλλαγῆς τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν Βουλγάρων τὴν ὑστεραίαν ἀκριβῶς, καθ' ἣν οἱ ὄχλοι τῶν βουλγαρικῶν πόλεων συνεκαλοῦντο εἰς συλλαλήτηρια καὶ πύρινα ἐξετοξεύον ψηφίσματα κατὰ τῆς τυραννικῆς τοῦ Σουλτάνου διοικήσεως, ὄχλοι ἐν περιτροπῇ κινούμενοι κατὰ τὰς ἀνάγκας ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κοιμητάτου, ὅτι τὸ κατορθώμα τοῦτο ἐπέτυχεν ὁ ἔντιμος καὶ πανίσχυρος μεσίτης δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων τῶν ἐριζόντων.

Τίνας εἶναι αἱ παραχωρήσεις αὗται ὁ λίαν προσεχὴς χρόνος θὰ δείξῃ. Ἀλλ' εἴτε εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Φιρμιλιανῶ συνίστανται αὗται, εἴτε εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν θρυλουμένων βερατικῶν, ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ζημία τοῦ ἑλληνικοῦ διὰ τῆς προσβολῆς τοῦ γοήτρου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἶναι πρόδηλος, ὡς εἶναι πρόδηλος ἡ ἠθικὴ ἐνθάρρυνσις ἣν ἐκ τούτου ὁ ἀντλήσας τὰ περιτρίμματα τῶν βουλγαρικῶν συρφετῶν, ὅσα τὸ κοιμητάτον ἐκπέμπει ἐκ τῶν συνόρων ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν κρατοῦντα τοῦ δολοφόνου τοῦ ἐγγειρίδιον.

Ἐπιστεῦθη, ὅτι ἡ ἀνάρρησις τοῦ Σαῖτ πασσᾶ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Βεζύρου θὰ ἐπέφερε μεταβολὴν πολιτικῆς ἐν Τουρκίᾳ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐκαταίωσαν πᾶσαν περὶ τούτου ἐλπίδα.

Ἀνίκανος φωρτὰς νὰ ἀντιστῇ καὶ ὁ Σαῖτ πασσᾶς εἰς τὴν φορὰν, ἥτις ἐδόθη εἰς τὴν διέθυνσιν τῶν κοινῶν καὶ ἥτις συνεκέντρωσε τὴν πᾶσαν τοῦ κράτους ζωὴν εἰς τὴν ζωὴν ἐνός μόνου ἀνθρώπου. Τοὺς ἀπειλούοντας, τοὺς θορυβώδεις, τοὺς πανούργους Βουλγάρους εὐρίσκειται καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καθισταχάξῃ ὡς τοὺς πειναλέους κύνας ρίπτων αὐτοῖς καὶ ἀνὰ ἐν βεράτιον μακεδονικῆς ἐπισκοπῆς μετὰ τὴν μοιρολατρικὴν ἐκείνην γαλήνην, ἥτις καὶ πάντα ἀπεκδέχεται ὡς βουλὰς τοῦ Ἀλλάχ, καὶ ἥτις παραλβεῖ πᾶσαν ἀντίστασιν. Τοῦτο καθιστᾷ τοὺς Βουλγάρους αὐθαδεστάτους καὶ ἀπαιτητικωτάτους.

Ἐως ποῦ οὕτω θὰ βαδίσωσι τὰ πράγματα; Ἐως πότε θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀπροστάτευτον καὶ ἐγκαταλειμμένον τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἔως πότε θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀναισθητοῦντες πρὸ τῶν κινδύνων, οὓς γεννᾷ ἡ συμμάχουσα πρὸς τὴν βουλγαρικὴν ἱταμότητα τουρκικὴ ἀβουλία;

Εἰς μόνος τρόπος ὑπάρχει — καὶ τοῦτο πρέπει νὰ διδασθῶμεν παρὰ τῶν Βουλγάρων — νὰ καταστήσωμεν μᾶλλον εὐδούλους καὶ συνεωτέρους τοὺς Τούρκους, διότι δι' οὓς λόγους γινώσκεις ἡ Θεῖα Πρόνοια, ἀκόντων ἡμῶν, κατέστησεν αὐτοὺς τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων ἐπιτρόπους. Ὑποκύπτοντες οἱ Τούρκοι εἰς τὰς ἐκδείσεις τῶν Βουλγάρων κατ' ἀλήθειαν δὲν σπαταλῶσιν ἰδίαν περιουσίαν, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν αἷμα, τὴν ἀσυνείδητον δὲ ταύτην διάθεσιν τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἔχοντες καθήκον ἐπιτακτικόν, ἂν μὴ κατέστημεν νωρότεροι καὶ ἀναισθητότεροι τῶν Τούρκων, ὡς τάχος ν' ἀναστειλωμεν. Καὶ θὰ ἀναστειλωμεν τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπεμπόλησιν τῶν ἱερωτέρων ἡμῶν δικαιωμάτων, ἂν εἰς τὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν Τούρκων αἰωρούμενον γρόνον τῶν Βουλγάρων ὦμεν ἔτοιμοι νὰ καταφέρωμεν κατὰ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς βαρύτερον τὸν ἡμέτερον γρόνον.

Ἀλλὰ τοῦτο ἄνευ στρατοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ γίνη.

ΤΑ ΕΝ ΘΑΣΩ

Θάσιος διατρίβων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέστειλεν ἡμῖν ἐκ τῆς βασιλευσούσης περὶ τῶν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ τελευταίων λυπηροτάτων συμβεβηκότων τὰ ἐπόμενα.

Ἐξ ἐπιστολῆς, ἣν ἐκ Θάσου ἔλαβον, ἀρῶμαι τὰς πληροφορίες, ὅσας σπεύδω σήμερον νὰ μεταδώσω εἰς τὸν Ἀγῶνα περὶ τῶν ἐν Θάσῳ διαπραγματιζόντων, ὧν οὐδαμῶς τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων εἶδον πιστὴν καὶ ἐξηκριβωμένην ἀναγραφὴν. Ἐκκλησιαστικῶς ἡ Θάσος ὑπάγεται εἰς τὴν μητρόπολιν Μαρωνείας. Ὁ ἐπαρχὴς οὗτος ἑλληνικῆς κατα-

δείχθεις καὶ περὶ ἄλλα πολλὰ ὑπέπεσε καὶ εἰς τοῦτο τὸ δεινὸν ἀμάρτημα, ὅτι ἀρχιερατικὸν ἐπιτρόπον τοῦ ἀρχιεπὶ ἐν τῇ νήσῳ ἰδιώτην, ἀντὶ κληρικῶς, ἄνθρωπον ἐξωλέσταν. Οὗτος μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν τοῦ αὐτοῦ φυράματος ἀνθρώπων, τυφλῶν ἐξ ἐμπαθείας καὶ ἰδιοτελείας, ἐχθρῶν ἐκ ποταπότητος τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, περιστοιχίζοντες τὸν διοικητὴν τῆς νήσου Μαχμούτ Ρεφᾶτ βέην, Κιρκάσιον τὸ γένος καὶ ἀξιοματικὸν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ, βάρβρον δὲ τὸ ἦθος διέβαλλον εἰς αὐτὸν πάντα ἐναντιούμενον εἰς τὰ ποταπὰ τῶν συμφέροντα καὶ εἰσηγόντο προτάσεις ἐπιζημιωτάτας εἰς τὴν νήσον καὶ τὰ πολλὰ αὐτῆς προνόμια, ἅτινα παρεχώρησεν αὐτῇ ὁ μεγαλειόβουλος Μεχμέτ Ἀλῆς. Ἀνεξέλεγκτος ὢν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ ὁ διοικητὴς οὗτος καὶ ἐτέρων ἐπὶ τῶν καθαρμάτων τούτων προτροπόμενος εἰς ποικίλας ἐξεστράτη παρανομίας καὶ δὴ καὶ ἐργὸν νομοθέτου ἀνέλαθεν ἀδύστας ἀνευ οὐδενὸς λόγου ἐν τῶν αἰγοπροβάτων φόρον κατ' ἀναλογίαν δυσβάστακτον. Ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι αἱ αἰγὲς καταστρέφουσι τὰ δάση, προσέκαλεσε τοὺς κατοίκους ἢ νὰ σφάζωσι αὐτάς συμποσυνόμενος καθ' ὅλην τὴν νήσον εἰς 60,000 περίπου ἢ νὰ καταβάλωσι νῦν μὲν 2 γρόσια κατὰ κεφαλὴν, ἀργότερα δὲ καὶ περισσώτερον. Ὅπως ἔμπορεύσιν τὴν ἐκ τούτου ζημίαν καὶ προλάβωσι δεινοτέρων τῶν προνομίων αὐτῶν καταπάτησιν συνέλθον οἱ Θάσιοι ἐν Ἀγ.Θεολόγῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὅπως συντάξωσι ψήφισμα καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὸ εἰς τὸν Κεδῖθον ἐξαιτούμενοι προστασίαν. Πράγματι συνέλθον αὐτοὶ πρὸ μηνὸς ἀνδρες καὶ γυναῖκες περὶ τοὺς δισχιλίους. Παροργιζόμενος ὁ διοικητὴς ὑπὸ τῶν ἐλευσάντων ἐκείνων προδοτῶν τῆς πατρίδος τῶν ἀπεφάσις τὴν διὰ τῆς βίας διάλυσιν τῆς συνελεύσεως. Οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ τεταγμένοι Τουρκοκρήτες ἀξιοματικοὶ καὶ στρατιῶται δὲν ἀνέμενον ἡ τοιαύτην διαταγὴν, ἐπέπεσον δὲ διὰ ζῆλον καὶ ὁπλῶν καὶ ἐτρέψαν τὸ ὅπλον ἐκείνου πλῆθος εἰς φυγὴν, ἀφ' οὗ ἔπεσον ἐπὶ τόπου τέσσαρες νεκροὶ καὶ ἰσάριθμοι βαρέως τετραυματιζόμενοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὡς λέγεται, καταρριβέται καὶ μία γυνὴ.

Λέγεται, καὶ εὐχομαι νὰ ἀληθεύῃ τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀδελφότητος καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν τῆς ὁμοφυλίας δεσμῶν, ὅτι ἐκ τῶν χωροφυλάκων οἱ Ἀλβανοὶ τὸ γένος καίπερ λαβόντες τὴν διαταγὴν ἠρνήθησαν νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν Θάσιων ἐκνεύσαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν κατὰ γῆς.

Μετὰ τοὺς φόνους τούτους ἐπιτροπῇ Θάσιων συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῶν ὁρμῶν παιδιῶν τῶν φρονεθέντων μετέβη εἰς Καβάλλαν καὶ ἐκεῖθεν ἀπυθύνετο τηλεγραφῆματα πρὸς τὸν Χεδῖθον καὶ τὸν Πατριάρχην. Παρὰ τούτων ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι ἐνεργούντων τὰ δεινὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἡσυχάσωσιν. Ἐν Καβάλλᾳ διατρίβοντες ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς προξένους Ἑλλάδος, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Καβάλλας Ἐμὶν πασσᾶν. Μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐκ τῶν Χεδῖθου ἐλήφθη ἀπάντησις. Εἰκάζεται, ὅτι κατ' ἀνωτέραν ἐντολὴν ἐκρατήθησαν ἐν Κων/πόλει τὰ τηλεγραφῆματα διὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ μελετωμένην ὑπὸ τῆς Τουρκίας κατάληψιν, ἣν καὶ ἐπέτυχεν διὰ τῶν δεξιότητων ἐνεργειῶν τοῦ διοικητοῦ Καβάλλας Ἐμὶν πασσᾶ.

Κατάληψις τῆς Θάσου ὑπὸ τῶν Τούρκων

Ὁ ἀνώτερος οὗτος ὑπάλληλος τῆς Τουρκίας ἔπεισε τοὺς νεαρούς, σχεδὸν παῖδας Θάσιους τοὺς ἀποτελούντας τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὸν Νομάρχην Θεσσαλονίκης καὶ νὰ τηλεγραφῶσι πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐξαιτούμενοι προστασίαν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπιδόλωκεν καὶ οἱ Τούρκοι. Τὴν 23 Ἀπριλίου εἰσαγγελέως ἀστυνόμος (χριστιανὸς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες καταλλήλοτερον θὰ ὠνομάζοντο τοῦ Μωάμεθ ὁπαδοί) καὶ 15 χωροφυλάκες πάντες Κρήτες κατήλθον ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Καβάλλαν φέροντες τὸ αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον τῆς κατάληψις τῆς Θάσου ἐν ὀνόματι τῆς Υ. Πύλης. Πάντες οὗτοι ἡγουμένους τοῦ διοικητοῦ Καβάλλας τὴν ἀπορῶσαν ἐπίδοσιν μικροῦ ἀποπολίου ἀπέπευσαν εἰς Θάσον, καὶ κατέλαβον τὸ τελωνεῖον καὶ τὰ ἄλλα δημοτὰ καταστήματα καὶ τὰς ἀρχάς. Ἐκοινοποίησαν δὲ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως, ὅτι θεωρεῖται πεπαισμένος μετ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ.

Τὴν μεθεπομένην προσεκήρυξαν οἱ κάτοικοι τῶν ἐνεία χωρίων τῆς Θάσου εἰς τὸν ἡμέτερον αὐτῆς (πρωτεύουσαν), ὅπως καὶ συνέλθον εἰς πλειοψηφίαν δύο χιλιάδων συμποσυνόμενοι. Ὁ διοικητὴς Καβάλλας τὴν ἐπίσημον φερῶντολὴν τοῦ ἐναφανίσθη πρὸς τοὺς πλῆθος καὶ ἀνέγνωσε τὰ φερμάνιον τῆς κατάληψις, ὑπεσχέθη δὲ εἰς τοὺς κατοίκους αἰσθασίαν τῶν προνομίων τῶν καὶ προσέκαλεσεν αὐτοὺς νὰ ἐκλέξωσι τὰς κοινοτικὰς δημογεροντίας τῶν. Οὗτοι ἐξητρωκράτησαν, ἐτέλεσαν δὲ τὴν ἐπιδοσὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῷ ὅτι ἀπῆλθον τῶν δεινῶν τῶν ῥιπτάσεως, ὡς πᾶσις περὶ! εἰς μείζονα κακά. Οὕτω Παρ' ὅλην τὴν δυσμένειαν τὴν ὅτιαν αὐτοὶ καὶ

κατέληψεν ἡ Θάσος καὶ τὸ διπλωματικὸν τοῦτο κατορθώμα ἀναμφιβόλως ὀφείλεται εἰς τὸν ὀζυνοῦστατον Ἀλβανὸν καὶ ἑλληνομαθητὴ διοικητὴν τῆς Καβάλλας Ἐμὶν πασσᾶν.

Ἄλλαι περὶ τῶν ἐν Θάσῳ πληροφορίες.

Καὶ περὶ τῶν Θάσιων μὲν προκειμένου δὲν δύναται τις νὰ μὴ οἰκτιρῇ τὴν δεινὴν τῆς ἄλλοτε ἐνδόξου καὶ ἀκαμίας ταύτης νήσου κατὰπτωσιν καὶ λειψανδρίαν, ὅστε νὰ μὴ διδῶσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς Σκύλλας περιέπεσαν εἰς τὴν Χάρυβδιν. Ἡ ἀγγλικὴ τῆς Αἰγύπτου κηδεμονία παρεῖχεν εἰς τοὺς Θάσιους, ἂν ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς ἄνδρες νοήμονες καὶ ἀφιλοκερδῶς ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα τῶν, ἀρίστην εὐκαιρίαν οὐ μόνον νὰ ἐμπεδώσωσι τὰ κεκτημένα αὐτῶν προνόμια ἀλλὰ καὶ τὴν τήρησιν αὐτῶν ἀλόβητον νὰ ἐξασφαλίσωσιν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν τουρκικὴν κατάληψιν σφόδρα ἀμφίβολον καθίσταται, ὅτι θὰ ἀναγνωρισθῇ. Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τῆς Αἰγύπτου τύπου μηχανόμενος, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης προέβη εἰς παραστάσεις πρὸς τὴν χεδῖθικὴν κυβερνήσιν αὐτοῦ διπλωματικὴν ἐν τῇ Κρόμερ, ἐκ πολλῶν δ' ἐνδείξεων παύθη, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις δὲν θὰ ἀφήσῃ ἀνεὶνχλητον τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν ἐυκόλον ταύτην κτῆσιν.

Τὸ ἐφ' ἧμιν ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀγγινούστατος τῆς Ἑλλάδος ἐν Αἰγύπτῳ ἀντιπρόσωπος θὰ διδῇ τὴν ἀρίστην εὐκαιρίαν ἥτις τῷ παρέχεται, ὅπως ἐπιδείξῃ τὴν ἐγνωσμένην αὐτοῦ διπλωματικὴν ἐυστροφίαν καὶ προσηγορίαν αὐτοῦ διπλωματικὴν ἐν αἰεὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκείνην νήσον διοικήσιν ἀνθρωπίνην καὶ προσπορίσῃ αὐτῇ τὴν ἀπρόσκοπτον ἀνάπτυξιν, ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ὑπὸ τὸ κύρος καὶ τὴν ἐγγύτητα τῆς ἀγγλικῆς εὐνομίας, ἥτις βασιλεύει ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡ Θάσος κίετται μεγίστην διὰ τὸν ἑλληνισμὸν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης δικαιώματά της σημασίαν, εἰς τὴν ἑλληνικὴν δὲ διπλωματίαν ἀπόκειται ν' ἀποσπάσῃ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὴν ἑλληνικὴν νήσον ἐκ τῶν δεινῶν ἀποκνηνωτικῆς διοικήσεως. Ἀλλὰ καὶ οἱ Θάσιοι δὲν πρέπει νὰ κοιμηθῶσιν. Ἄν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχωσι καὶ ἐλάχιστοι ἄνδρες ποθοῦντες νὰ ἴδωσι τὴν πατρίδα τῶν ἐξηραλισμένων ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ εἰσερχομένην εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως — ἃς ἴδωσι τὴν γίνεσθαι κατὰ τοῦτο ἐν Κύπρῳ — πρέπει μετ' αὐταπαρησίας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ὅπως ἀποσπάσωσι τὴν ὠραίαν πατρίδα τῶν ἐκ τῆς μουσουλμανικῆς πέδης, οἷν εἶναι ἥτε νῦν καὶ αὐτὴς ἐγκαταστάσῃ τουρκικὴ καὶ ἡ προὑπάρχουσα αἰγυπτιακὴ, ἐφ' ὅσον ἀσυγκέρατος διτελεῖ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς εὐνομίας καὶ τάξεως. Διότι ὁ μουσουλμανισμὸς ἀχειροκλήματος κυβερνήσεως ἀνὴρ ἀκνηδέμονος ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως ἀεὶ ποτε καὶ ἀπανταχοῦ κατεδείχθη ἀνίκανος νὰ κυβερνήσῃ λαούς. Εἰς τὴν Αἰγύπτῳ ἀνήκουσα ἡ Θάσος δικαιούται νὰ τύχῃ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγγλικῆς κηδεμονίας, ἥτις ἐγκατέστησε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ γῶγᾳ τῶν Φαραῶν, τοῦτο δὲ καθ' ἡμᾶς πρέπει νὰ ἐπιδιώξωσι καὶ Θάσιοι καὶ ἑλληνικὴ διπλωματία.

Ο, ΑΓΩΝ' ΕΝ ΤΗ ΑΛΥΤΡΩΤΩ

Τὸ Ἰωβηλαῖον τοῦ Ἐξάρχου. — Ἡ πονηρὰ διπλωματία τοῦ Σουλτάνου. — Οἱ Βούλγαροι ὑπουργοὶ Ἐφέντιδες. — Ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ. — Ἡ πενία μιστοῦσα τὸν τόπον. — Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἱεροσολύμων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 6 Μαΐου 1902

Παμπῶδες ἐφωρτάθη τὸ Ἰωβηλαῖον τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου καὶ πᾶσα ἐξεκλήθη ἀφορμὴ, ὅπως τὸ σπουδαῖον τοῦτο γεγονός τῆς ἀπαρχῆς τῆς βουλγαρικῆς δράσεως παρουσιασθῇ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς λαμπρὸν ἐπικουρῶμα τῶν ἐπὶ τῇ συμπτῇ τῆς Βουλγαρίας συνετελεσθέντων. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν σκοπιῶν σκοπῶν τοῦ κοιμητάτου καὶ τῶν μεγαλοῦργων σχεδίων τῶν Βουλγάρων πατριωτῶν περὶ μορφώσεως νέας Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ πομπὴς ἐξάρσις τῆς ἐορτῆς ταύτης ἐπεβλήθη διὰ νὰ συγκρατηθῇ ὁπωσδήποτε τὸ κινδυνεὸν γόντρον τῆς ἡγεμονίας. Δι' αὐτὸ καὶ συνεβλήθη ἐνταῦθα Βούλγαροι ὑπουργοὶ καὶ ἀρχιερεῖς καὶ πλείστοι ἄλλοι καὶ δι' αὐτὸ πρὸς τῷ Ἰωβηλαίῳ τοῦ Ἐξάρχου παρετέθη καὶ ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ ἀρτιστάτου Βουλγαρικοῦ νοσοκομείου.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ὅμως ταύτην κατεδείχθη ἡ πονηρὰ διπλωματία τοῦ Σουλτάνου, ὅστις κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ ἐξεμεταλλεύθη τὴν περίστασιν διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ πάλιν τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ὑπὸ τῶν ὁποίων συνεχρῶς περικυκλοῦται.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.